

Uitpakken en gebruiken

We bevinden ons in de veertigdagen tijd, de tijd voorafgaand aan Pasen. Een tijd van bezinning en versobering voor veel gelovigen. De veertigdagentijd eindigt straks als het Pasen is, het feest waarin we de opstanding van Jezus gedenken. Het feest van het Leven.

Johan heeft vorige week gesproken over de betekenis van het kruis. Een prachtige boodschap over de impact die Jezus' dood en opstanding op ons leven kan hebben. De sleuteltekst was:

Lucas 9

²³Tegen allen zei Hij: 'Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen en dagelijks zijn kruis op zich nemen en Mij volgen. ²⁴Want ieder die zijn leven wil behouden, zal het verliezen; maar wie zijn leven verliest omwille van Mij, zal het behouden.

- *We worden uitgenodigd om Hem te volgen in ons leven.
Om achter Hem aan te gaan.*
- *We worden uitgenodigd om dagelijks vast te houden aan het leven, de vergeving van zonden, de verzoening die Jezus aan het kruis heeft gebracht.*
- *We zijn samen met Hem gekruisigd en zijn samen met hem opgestaan.
We hebben samen met Hem het leven ontvangen, eeuwig leven.*

Johan heeft dit prachtig uitgewerkt. Je kunt dit nog na beluisteren op de website. Ik wou dit even in herinnering roepen.

De boodschap van vandaag bouwt door en vult de boodschap van vorige week een beetje aan. Ik heb als titel boven deze preek gezet: *Uitpakken en gebruiken?*

Marina is binnenkort jarig en dan gaat ze cadeautjes krijgen. Ik ken haar al wat langer dan vandaag. Ik weet dat ze ze allemaal uit gaat pakken. Ze kan niet wachten. Marina is een cadeautjes-mens.

Stel je voor dat ik haar een nieuw koffie-apparaat ga geven. Dan pakt ze het cadeau uit en is ze er ongetwijfeld blij mee. Toch komt het cadeau pas tot zijn recht als ze er ook daadwerkelijk koffie mee gaat zetten en ze gaat genieten, *samen met mij*, van een kopje koffie.

Het proces is:

1. Ontvangen
2. Uitpakken en gebruiken
3. Genieten

Alleen het cadeautje ontvangen (1) is niet voldoende. Je moet het ook uitpakken en gebruiken (2) en ervan genieten (3).

Stap 1, die overkomt ons, die hangt vooral van de gever af. We moeten wel bereid zijn te ontvangen.

Stap 2, die vraagt actie en deelname van ons

Stap 3, is het logische gevolg van de twee voorgaande stappen

Laten we nu eens met dit proces in gedachten, naar de boodschap van Johan, vorige week kijken.

De boodschap van vorige week doet een groot appèl op onze participatie, op onze deelname.

1. Geschenk ontvangen – *'U bent de door God gezonden Messias'* (Lucas 9:20)
2. Uitpakken en gebruiken – *'Verloochen jezelf, neem je kruis op, volg mij'* (Lucas 9:23)
3. Genieten – *'Behoud het Leven'* – (Lucas 9:24)

Ik hoop dat je de stappen herkent.

1. Het ontvangen – hier mag je je voor openen...

2. Het deelnemen – dat is onze taak

3. De vervulling/het gevolg – dat komt vanzelf.

Zo is het voortdurend in Gods Koninkrijk. God geeft iets, en onze deelname is noodzakelijk om het ook daadwerkelijk te ontvangen.

Het is altijd een uitnodiging die ons dichter bij Jezus brengt. Een uitnodiging die ons vertrouwen in Hem doet groeien. De uitnodiging is altijd relationeel. Het is *in relatie* met God dat we ontvangen.

De uitnodiging is nooit transactioneel, is nooit een uitruil. Dat is denken in 'aardse termen'. In onze wereld is schaarste en denken we in kopen en verkopen. In Gods Koninkrijk is geen schaarste. Er is overvloed.

Nog een voorbeeld. Twee weken geleden hebben we deze teksten gelezen:

2 Korintiërs 5:19

Inderdaad, God heeft in Christus de wereld met zich verzoend: Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend. En ons heeft Hij de verkondiging van de verzoening toevertrouwd.

1 Johannes 2:2

Hij is het die verzoening brengt voor onze zonden, en niet alleen voor die van ons, maar voor de zonden van de hele wereld.

God heeft een geweldig geschenk aan de wereld/ aan ons gegeven. Jezus heeft verzoening gebracht.

God heeft in Christus de wereld met zich verzoend...

Hij heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend...

Dit geschenk, dit cadeau heeft hij 2000 jaar geleden aan de mensheid (de hele wereld) gegeven.

Dat is gebeurd en dat is onvoorwaardelijk. En het is voor iedereen.

Toch zijn er, zeker in Nederland, niet zoveel mensen die bewust leven in relatie met God.

Hoe kan dat?? Hij heeft toch verzoening gebracht voor iedereen??

God wacht op onze instemming!!

Het proces is:

1. Geschenk: God heeft de wereld haar overtredingen niet aangerekend
2. Instemming: ik erken dat God, in Christus, de wereld met zich heeft verzoend
3. Gevolg: leren leven in relatie met God

Die instemming noemen we ook wel 'bekering'. We moeten het cadeau uitpakken en gebruiken. De gevolgen, het groeien van relatie, gebeurt vanzelf.

God blijft ons gedurende ons leven voortdurend uitnodigen. Hij geeft ons voortdurend nieuwe geschenken (gaven). Geschenken die we pas echt ontvangen als we ze uitpakken. Als we gaan instemmen met wat God geeft.

Onze groei, onze groei in geloof, in vriendschap met God heeft alles te maken met onze deelname. Wij bepalen het tempo. Als we over gaven spreken, moet ik automatisch denken aan de 'gaven van de Geest'.

1 Korintiërs 12

⁴Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest; ⁵er zijn verschillende dienende taken, maar er is één Heer; ⁶er zijn verschillende uitingen van bijzondere kracht, maar het is één God die ze allemaal en bij iedereen teweegbrengt. ⁷In iedereen is de Geest zichtbaar aan het werk, ten bate van de gemeente. ⁸Aan de een wordt door de Geest het verkondigen van wijsheid geschonken, aan de ander door diezelfde Geest het overdragen van kennis; ⁹de een ontvangt van de Geest een groot geloof, de ander de gave om te genezen; ¹⁰en weer anderen de kracht om wonderen te verrichten, om te profeteren, om te beoordelen of een profetie van de Geest afkomstig is, om in klanktaal te spreken of om klanktaal uit te leggen. ¹¹Al deze gaven worden geschonken door een en dezelfde Geest, die ze aan iedereen afzonderlijk toebedeelt zoals Hij wil.

Paulus noemt hier een rijtje gaven die de Heilige Geest, die God aan de gemeente wil geven. *⁷In iedereen is de Geest zichtbaar aan het werk, ten bate van de gemeente.*

En hier geldt weer hetzelfde principe.

1. Ontvang de gave (vraag God welke gave of gaven Hij voor jou heeft)
2. Pak het geschenk uit en gebruik de gave
3. Het gevolg/ de zegen komt vanzelf

Nog drie weken dan is het Pasen. We leven nu in de veertigdagentijd. Die tijd waarin veel gelovigen zich bewust proberen te richten op God. Sommigen vasten van bepaald voedsel of gewoontes. Het is een tijd om Gods stem te verstaan, zijn wil te zoeken voor jouw leven.

Ik denk dat het een mooie gelegenheid is om aan God te vragen wat Hij jou wil geven. Misschien is er een gave / een cadeau dat jij mag uitpakken.

Het mooie is dat als God jou wat geeft, je er anderen mee kan dienen. De gaven die God geeft zijn ten bate van de gemeente.

AMEN